

תרגום מתוך תיק התביעה בגין רצח הנשים והילדים בדוד הורודוק 10.9.42 (אקציה II).

תיק מספר T.R – 10 /786 – T.R – 10 /790 ביד ושם ירושלים

פעילות נגד הגטו בדוד הורודוק 10.9.42

המינימום המשוער של הקרבנות היה 1,100. המשתתף ברצח בפעולה זו, הוא הנתבע פֶּע'צ.

כל הגברים היהודים מדוד-גרודק (אזור סטולין) בסך 3,000 נרצחו ביריות בהר באוגוסט 1941, ע"י איינזץ קומנדו.

בגטו שהוקם באביב ב- 1942 היו ביום 9.9.42 סך 1,263 נשים בתוכם 30 גברים.

המספר הזה נקבע על פי סקר של ה.ס.ד. הגרמניים יום אחד לפני חיסול הגטו. הסקר נערך כדי לקבוע את המספר המדויק של תושבי הגטו. למען שאחרי הפעילות, להיות בטוחים שאכן כל תושבי הגטו הושמדו.

הגטו חוסל ביום 10.9.42 תחת פקוד ה.ס.ד., הקומנדו מפינסק. איסוף היהודים, ההובלה לבורות ההריגה, חפירת הבורות, וכסוי הבורות לאחר הירייה, היו בידי המליציה המקומית, הז'נדרמריה של ה.ס.ד. בדוד הורודוק.

בחקירת העדויות לא הובהרה השאלה: מי היה הגוף היורה באקציה הזאת. יש להניח שזה בוצע ע"י ה.ס.ד. מחוץ לדוד-גרודק.

מה שבטוח כי היהודים בדוד-גרודק חוסלו באותו האופן כמו ביתר הגטאות בעיירות הקרובות, כשהבור בו נערמו הירוים נמצא כ- 3 ק"מ מהגטו.

הנתבע פע'צ סיפק ומילא את המחסניות של כלי היירה, שיורים את הכדורים.

לפי העד ראפ, הנתבע פע'צ בעצמו לא ירה.

ביום 10.9.42 נורו מינימום 1,100 אנשים (נשים וילדים). תושב הגטו, העד גיטלמן יצחק, נמלט מהאקציה ונשאר בחיים. כ- 35 תושבים, רובם ילדים, שהסתתרו בגטו ביום האקציה, נתפסו והוצאו להורג במקום.

חוץ מזה נורו כמה נכים, שלא היו מסוגלים ללכת רגלי למקום ההוצאה להורג יחד עם כולם.

בהתבסס על העדות שמסר העד ראספ (שנפטר בינתיים) שקבע כי מספר הקרבנות היו בין 1,200 ל- 1,300 יהודים. ועל פי העד מיצ'קה שאמד את ההרוגים בין 1,100 ל- 1,200 קבע בית המשפט כי נורו ביום זה 1,100 יהודים מגטו דוד הורודוק.

בית המשפט דן את פצ'ה למאסר עולם.